

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๙ /๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมคุมประพฤติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงอธิบดีกรมคุมประพฤติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ เป็นเหตุให้มีการออกคำสั่งที่ ๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่นาย ข. อดีตข้าราชการพลเรือนตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดมหาสารคามออกจากราชการ

๒. สำเนาพยานหลักฐานประกอบรายงานการสอบสวนทุกฉบับ

๓. สำเนาคำให้การของพยานบุคคลทุกรายที่ให้การในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

กรมคุมประพฤติมีหนังสือลับ ที่ ยธ ๐๓๐๓/๑๗๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผลว่า กรมคุมประพฤติสามารถเปิดเผยข้อมูลรายงานการสอบสวนได้ แต่อย่างไรก็ดีข้อมูลดังกล่าว จำเป็นต้องลบ หรือตัดทอน ชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคล และข้อความที่สามารถทำให้ทราบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลในเอกสารดังกล่าว ส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน ไม่สามารถเปิดเผยได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัยและคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๖๕/๒๕๕๖ และที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๖ สำหรับพยานหลักฐานประกอบการสอบสวนนาย ข. ได้รับไว้แล้วในชั้นการสอบสวน จำนวน ๔๕๙ แผ่น ตามหนังสือกรมคุมประพฤติลับ ที่ ยธ ๐๓๑๖/๓๑๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมคุมประพฤติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงอธิบดีกรมคุมประพฤติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๙ /๒๕๖๑

ทางวินัยจำนวน ๓ รายการ กรมคุมประพฤติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมคุมประพฤติมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๓๐๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นทนายความผู้ได้รับมอบอำนาจจาก นาย ข. อดีตข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดมหาสารคาม ผู้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ได้ขอเอกสารเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ รวม ๓ รายการ ได้แก่ (๑) รายงานการสอบสวน (๒) เอกสารพยานหลักฐานประกอบรายงานการสอบสวนทุกฉบับ และ (๓) เอกสารคำให้การของพยานบุคคล เอกสารทั้งสามรายการดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมคุมประพฤติและกรมคุมประพฤติได้พิจารณาดังนี้

(๑) รายงานการสอบสวน เนื่องจากข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนมีข้อมูลบางส่วน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยไปอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือความไม่ปลอดภัย และจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร จึงให้ปิดชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลหรือข้อมูลอื่นใด ที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงพยานบุคคลที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) ประกอบแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๖ ทั้งนี้ กรมคุมประพฤติได้จัดส่งรายงานการสอบสวน ที่มีการปกปิดชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลหรือข้อมูลที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงพยานบุคคล ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือกรมคุมประพฤติลับ ที่ ยธ ๐๓๐๓/๑๗๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ เรื่อง การขอสำเนารายงานการสอบสวน และพยานหลักฐานเพื่อประกอบการอุทธรณ์

(๒) พยานหลักฐานประกอบรายงานทุกฉบับ เนื่องจากเอกสารหลักฐานประกอบรายงานการสอบสวนทุกฉบับในสำนวนการสอบสวนมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา การที่ผู้อุทธรณ์ระบุแต่เพียงว่าขอสำเนาพยานหลักฐานทุกฉบับ จึงเป็นกรณีที่ไม้อาจเข้าใจได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการพยานเอกสารใด ประกอบกับในชั้นสอบสวน ผู้อุทธรณ์ได้รับพยานหลักฐานเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วจำนวน ๔๕๙ แผ่น ประกอบด้วย หนังสือสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิ ที่ ขย ๐๐๓๒/(ไม่ปรากฏเลขที่หนังสือและวันเดือนปีที่ออกหนังสือ) เรื่อง ลูกหนี้ส่งขดใช้ใบสำคัญและหนังสือขออนุมัติจัดการประชุมคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประจำเดือนมีนาคม - ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๔๐๘ แผ่น หนังสือสัญญาเยี่ยมเงินของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๒๑ แผ่น บัญชีรายย่อยรายจ่ายงบประมาณของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิ กรมคุมประพฤติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๒๖ แผ่น และบันทึกข้อตกลงการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และคู่มือหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ที่ ขย ๕๑๐๐๓.๒/๓๗๕๙

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘/๘ /๒๕๖๑

ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๔ แผ่น ตามหนังสือกรมคุมประพฤติ ลับ ที่ ยธ ๐๓๑๖/๓๑๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วจึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะขอข้อมูลข่าวสารเข้ามาใหม่ โดยระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการทราบอย่างชัดเจนให้เข้าใจได้ว่าการขอข้อมูลข่าวสารใด

(๓) คำให้การพยานบุคคล ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่เมื่อเปิดเผยไปแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ การเปิดเผยคำให้การของพยานบุคคลอาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหาย ส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อทางราชการในภายภาคหน้า อันจะทำให้ระบบการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยเรื่องต่าง ๆ ของราชการต้องประสบอุปสรรค และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เมื่อเปิดเผยไปแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลยพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยานและบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวนอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนการเป็นพยานหรือการให้ข้อมูลนั้น พิจารณาแล้วจึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยคำให้การของพยานบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่เป็นเหตุให้มีการออกคำสั่งที่ ๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ ผู้อุทธรณ์อดีตข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดมหาสารคามออกจากราชการ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารพยานหลักฐานประกอบรายงานการสอบสวนทุกฉบับ หน่วยงานแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วตามหนังสือกรมคุมประพฤติ ลับ ที่ ยธ ๐๓๑๖/๓๑๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ และเมื่อสอบถามไปยังผู้อุทธรณ์ได้ความตรงกันว่าได้รับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการไปแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณา สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารคำให้การของพยานบุคคลทุกรายที่ให้การในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏกรมคุมประพฤติได้ดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนได้ แต่อย่างไรก็ตามในส่วนการให้ถ้อยคำของพยาน การเปิดเผยชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานเป็นบุคคลใด รวมถึงบันทึกถ้อยคำของพยานในรายการที่ ๓ ซึ่งเป็นการเขียนด้วยลายมือของพยานบางคน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๔๘ /๒๕๖๑

ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยข้อมูลที่เป็นลายมือชื่อของพยานให้กรมคุมประพฤติ จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงตามต้นฉบับ โดยทั้งหมดให้ปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ ทราบว่าพยานเป็นบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมคุมประพฤติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๓ เอกสารคำให้การของพยานบุคคลทุกรายที่ให้การในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยข้อมูลที่เป็นลายมือชื่อของพยานให้กรมคุมประพฤติจัดพิมพ์ข้อความดังกล่าว ให้ตรงตามต้นฉบับ โดยทั้งหมดให้ปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานเป็นบุคคลใด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นายพีรพล ไตรทศาวินัย)

หัวหน้าคณะที่ ๑

(นายพุทธิสัทย์ นามเดช)

กรรมการ

(นายบัณฑิต ตั้งประเสริฐ)

กรรมการ

(นางอัจฉรา อุณหเลขกะ)

กรรมการ

(นางการดี เลียวไพโรจน์)

กรรมการ

พลโท
(สุขสันต์ สิงหเดช)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์